

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 4 augustus 2020 met nummer HHC-M-1920-0034
in de zaak met rolnummer 1819-HHC-0064-M

Verzoekende partij de heer **Maarten ALLIJNS**, met woonplaatskeuze te 8000 Brugge,
Scheepdalelaan 65

Verwerende partij het **VLAAMSE GEWEST**
vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, ten verzoeken van de
Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en
Toerisme

voor wie optreedt, bij delegatie:
de gewestelijke entiteit (het Departement Omgeving - afdeling
Handhaving) met kantoren te 1000 Brussel, Koning Albert II-laan 20
bus 8

vertegenwoordigd door:
mevrouw Sigrid RAEDSCHELDERS, afdelingshoofd

I. **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 8 augustus 2019 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 19 juni 2019, gekend onder nummer 26885.

De bestreden beslissing legt aan de verzoekende partij een alternatieve bestuurlijke geldboete op van 1402 euro wegens schending van artikel 4.2.1, 1° en 6.2.1, 1° VCRO.

Aan de verzoekende partij wordt verweten dat hij verbouwwerken in strijd met de vergunningsvoorwaarden heeft uitgevoerd aan een pand opgenomen op de inventaris van het bouwkundig erfgoed.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient geen wederantwoordnota in.

De procespartijen werden opgeroepen voor de zitting van 9 juli 2020. De procespartijen hebben ingestemd met het schriftelijk behandelen en in beraad nemen van de vordering met toepassing van artikel 41, §3 Procedurebesluit.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014

houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 20 maart 2018 voert de gemeentelijke verbalisant ruimtelijke ordening namens het stadsbestuur van Brugge een controle uit bij een bouwplaats waarbij volgende werken strijdig met de vergunning afgeleverd op 18 december 2017 werden uitgevoerd:

- het afbreken van enkele kepers in het dak
- het oprichten van enkele nieuwe kepers in het dak
- het afbreken van de vloer en de kinderbalken op twee verdiepingen
- het oprichten van een nieuwe roostering op twee verdiepingen
- het afbreken van verschillende schouwmantels op alle verdiepingen.

Het pand is gelegen binnen de Unesco-wereld erfgoedzone en is opgenomen in de inventaris van het Bouwkundig Erfgoed.

Op 20 maart 2018 werd ook een bevel tot stopzetting van de werken opgelegd.

Deze vaststellingen worden opgenomen in het proces-verbaal nr. 2018/1343, afgesloten op 20 maart 2018 en verzonden op 3 april 2018.

Op 9 april 2018 meldt de procureur des Konings dat hij niet zal overgaan tot strafrechtelijke vervolging.

De verzoekende partij dient een regularisatieaanvraag in op 31 augustus 2018 voor:

- regularisatie van de vernieuwde kepers
- regularisatie van de vernieuwde roostering
- reconstructie van de verdwenen schouw
- aanpassing van de dakaansluiting voorzijde van het pand.

Op 3 december 2018 verleent het college van burgemeester en schepenen een regularisatievergunning onder verschillende voorwaarden, waaronder dat alle historische kepers van de waardevolle sporenkap op hun oorspronkelijke plaats bewaard moeten worden.

Met een brief van 13 december 2018 brengt de gewestelijke entiteit de verzoekende partij op de hoogte van haar voornemen om een alternatieve bestuurlijke geldboete, al dan niet vergezeld van een voordeelontneming, op te leggen en nodigt ze de verzoekende partij uit om schriftelijk haar verweer mee te delen.

De verzoekende partij bezorgt geen schriftelijk verweer.

De gewestelijke entiteit legt op 19 juni 2019 de vermelde bestuurlijke geldboete op. Deze beslissing wordt aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 8 juli 2019.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

Uit de uiteenzetting van het eerste middel blijkt dat de verzoekende partij zich beroept op dwaling als schulduitsluitingsgrond. Ze roept in dat ze niet wist dat ze de voorwaarden van de stedenbouwkundige vergunning overtrad bij de uitvoering van de werken.

De verzoekende partij kreeg enkel het nieuws dat er een vergunning was toegekend op 18 december 2017 en een aanplakkingsbiljet. De vergunning zelf werd nooit (niet per post en ook niet in het omgevingsloket) ter kennis gebracht van de verzoekende partij.

De verzoekende partij ging er te goeder trouw van uit dat ze een vergunning gekregen had zonder voorwaarden en startte met de werken na de aanplakkingsperiode.

De verzoekende partij stelt dat de vergunning, die toch voorwaarden bleek te bevatten, niet zichtbaar is tot op vandaag op het omgevingsloket. Ze verwijst hiervoor naar mailverkeer tussen zijn architect en de stadsdiensten.

Pas na de start van de werken kent de verzoekende partij de opgelegde voorwaarden via haar architect. De vastgestelde inbreuken in het proces-verbaal dateren allemaal voor deze datum van kennisname van de vergunningsvoorwaarden.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de kritiek met betrekking tot de verkrotte woning geen middel is in de zin van artikel 15,4° Procedurebesluit. Ondergeschikt stelt de verwerende partij dat er geen dwaling kan worden ingeroepen. Het pand staat sinds 14 september 2009 op de inventaris van het Bouwkundig Erfgoed. De verzoekende partij wist dit bij moment van aankoop. Enkel de eigenaar heeft rechten en plichten ten opzichte van erfgoedwaarden, niet de stad of de erfgoeddiensten.

De verzoekende partij dient zich van de inhoud van de vergunning te vergewissen vooraleer met de werken te beginnen.

Het feit dat bepaalde te beschermen elementen rot zouden zijn geweest of dat er een vochtprobleem zou zijn, geeft de verzoekende partij geen vrijgeleide om de volgens de vergunning te behouden constructies toch af te breken. Bovendien heeft de verzoekende partij zich niet enkel beperkt tot het vervangen van de ernstig aangetaste balken maar hij heeft hij nieuwe roostering op twee verdiepingen gelegd, de vloer en kinderbalken op twee verdiepingen afgebroken, verschillende schouwmantels afgebroken en enkele kepers afgebroken en nieuwe kepers opgericht.

In verband met de kennisgeving van de vergunning stelt de verwerende partij dat, ondanks de technische problemen van het Omgevingsloket, van een zorgvuldig persoon net mag verwacht worden dat hij niet van start zou gaan met de werken alvorens hij kennis heeft genomen van de

vergunningsbeslissing. De verzoekende partij lijkt niet gevraagd te hebben aan de stad voorafgaand aan de werken om op een andere wijze de vergunningsbeslissing te bekomen. Meer nog, de architect lijkt pas na de start van de werken de vergunning te hebben opgevraagd.

Een normaal zorgvuldig persoon mag er niet vanuit gaan dat werken aan een woning op de inventaris zonder bijkomende voorwaarden inzake erfgoed kunnen worden vergund. De verwerende partij wijst ook op de grotere zorgvuldigheid in hoofde van de verzoekende partij omdat hij notarieel jurist is.

Beoordeling door het College

1. Toepasselijke regelgeving

Artikel 4.2.1, 1°, c) VCRO stelt:

“...
Niemand mag zonder voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen:
1° de hiernavolgende bouwwerken verrichten, met uitzondering van onderhoudswerken :
...
c) het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie;
...”

Artikel 6.2.1, 1° VCRO stelt:

“...
De hierna volgende handelingen en omissies worden stedenbouwkundige misdrijven genoemd, en worden bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro of met een van deze straffen alleen :
1° het uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, of het verder uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning.
...”

2. De motivering in de bestreden beslissing

In de bestreden beslissing wordt de dwaling of overmacht niet aanvaard bij de toerekenbaarheid:

“...
4.1 De toerekenbaarheid aan de overtreder

Vermoedelijke overtreder is eigenaar van een woning gelegen te 8000 Brugge, Poitevinstraat 14, kadastraal gekend als afdeling 5, sectie E, nr. 1058.

Conform artikel 6.2.1.1° VCRO worden volgende handelingen en omissies stedenbouwkundige misdrijven genoemd: het uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of

omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, of het verder uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en 4.2.15, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning.

Conform artikel 4.2.1, 1° VCRO mag niemand zonder voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen

1° de hiernavolgende bouwwerken verrichten, met uitzondering van onderhoudswerken;

- a) het optrekken of plaatsen van een constructie,*
- b) het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat,*
- c) het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie.*

Het pand is opgenomen op de inventaris van het bouwkundig erfgoed ('Burgerhuis', ID 82733). Bij beslissing van 19 december 2017 verleende het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge een stedenbouwkundige vergunning aan vermoedelijke overtreder voor het verbouwen van deze woning. De vergunning werd afgeleverd onder meer onder volgende voorwaarden:

"Het pand is kunsthistorisch en stadslandschappelijk waardevol. Bij eventuele verbouwingen/en of restauratie dient uitgegaan van volgende premissen:

1° Gezien de zeldzaamheidswaarde dient bij werken aan het pand uitgegaan van maximaal behoud van alle oorspronkelijke en kunsthistorische waardevolle structuren en interieuraankledingen: gevels, bedakingen, schrijnwerk, muurdelen, balklagen, dakgebinten, schouwmassieven, wand- en plafondbepleistering en afwerkingen, schouwmandels, enz.

2° Indien het behoud van kunsthistorisch waardevolle constructiedelen (balklagen, dakspanten, gevels, interieuraankledingen enz.) om één of andere reden in het gedrang komt, dan dient voor het uitvoeren van enige ingreep onverwijld contact opgenomen met de dienst Monumentenzorg en Erfgoedzaken, om na te gaan wat de mogelijkheden zijn om tot een oplossing te komen waarbij het behoud van het erfgoed verzoend kan worden met het gewenste programma.

De bestaande balkenroostering is te behouden en restaureren, de ernstig aangetaste balken kunnen lokaal vervangen worden door nieuwe exemplaren.

De nieuwe voordeur dient uitgevoerd te worden met brede stroken in een oneven aantal volgens de detailtekening.

Volgende waardevolle erfgoedelementen dienen integraal behouden en gerestaureerd te worden:

- de gotische schouw die bovendaks wordt gedeeld met de linkerbuur;*
- de uiterst waardevolle sporenkap;*
- binnendeuren en in het bijzonder de opgeklampte deur op de verdieping*
- alle schouwen (volledig verticaal)."*

Verbalisant stelde op 20 maart 2018 echter vast dat bij het uitvoeren van de verbouwingswerken volgende werken waren uitgevoerd:

- het afbreken van enkele kepers in het dak*
- het oprichten van enkele nieuwe kepers in het dak*
- het afbreken van de vloer en de kinderbalken op twee verdiepingen*

- het oprichten van een nieuwe roostering op twee verdiepingen
- het afbreken van verschillende schouwmantels op alle verdiepingen.

Dit is in strijd met de vergunningsvoorwaarden.

Bovenvermelde feiten maken een schending uit van:

- VCRO: artikel 4.2.1, 1° c); artikel 6.2.1, 1°
en vallen daarmee onder de definitie van een stedenbouwkundig misdrijf als bedoeld in artikel 6.2.1 en 6.2.13 VCRO waarvoor een bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd.

Het stedenbouwkundig misdrijf staat vast in hoofde van overtreder.

...”

3. Geen dwaling of overmacht

3.1

De verwerende partij stelt dat de argumentatie die de verzoekende partij geen middel bevat in de zin van artikel 15,4^o Procedurebesluit.

Het College stelt vast dat de verzoekende partij stelt dat ze geen weet had van de opgelegde voorwaarden in de vergunningsbeslissing. Hieruit blijkt afdoende dat ze zich beroept op dwaling als schulduitsluitingsgrond. De verwerende partij heeft dit ook zo begrepen en nuttig verweer gevoerd.

De exceptie wordt verworpen.

3.2

Dwaling kan slechts in aanmerking worden genomen als schulduitsluitingsgrond in de mate dat deze onoverkomelijk was. Dit impliceert dat er in de houding van degene die het stedenbouwkundig misdrijf pleegt geen enkele fout te bespeuren valt, met name dat deze gehandeld heeft zoals ieder redelijk en voorzichtig persoon geplaats in dezelfde concrete omstandigheden.

Het wordt door de verwerende partij niet betwist dat er problemen waren met het omgevingsloket waardoor de vergunningsbeslissing niet zichtbaar was voor de verzoekende partij. De verzoekende partij heeft enkel een brief ontvangen waarin melding werd gemaakt dat een vergunning werd toegekend en een aanplakkingsbiljet.

Van een voorzichtig en redelijk persoon kan evenwel verwacht worden dat deze eerst kennis neemt van de tekst van de vergunning alvorens met werken te beginnen, te meer nu blijkt dat de verzoekende partij zich liet bijstaan door een deskundig architect.

De verzoekende partij had kennis van het feit dat er een stedenbouwkundige vergunning was afgeleverd en had dus kunnen en moeten informeren naar de inhoud van deze vergunning door deze op te vragen. De ingeroepen dwaling wordt niet bijgetreden.

Dwaling of overmacht kan als schulduitsluitingsgrond slechts aanvaard worden als de ingeroepen omstandigheden onvermijdbaar en onvoorzienbaar zijn en niet aan de overtreder zelf toerekenbaar zijn. De ingeroepen omstandigheden moeten bijgevolg externe oorzaken hebben die vreemd zijn aan de verzoekende partij en aan de door haar uitgeoefende bedrijvigheid en moeten de exclusieve oorzaak vormen van het vastgestelde stedenbouwkundig misdrijf. De verzoekende partij dient bovendien aan te tonen dat zij gehandeld heeft als een goede huisvader en alle nodige

maatregelen genomen heeft om de inbreuk te vermijden of alleszins de nadelige gevolgen hiervan tot een minimum te beperken. De verzoekende partij toont niet aan dat zij enige moeite heeft ondernomen om de tekst van de vergunning op te vragen vooraleer de werken te starten. Haar betoog blijft beperkt tot het inroepen van een aantal verontschuldigheden waarvan het onvoorzienbaar en onvermijdbaar karakter niet wordt aangetoond.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij vraagt kwijtschelding van de boete. De werken werden onmiddellijk stilgelegd, en dit gedurende meer dan een jaar. Ze beschouwt de opgelegde boete als disproportioneel.

De bestuurlijke geldboete komt bovenop de nieuwe kredieten die moesten worden aangegaan wegens verlenging van de werken en problemen met aannemers.

2.

De verwerende partij antwoordt dat het stakingsbevel niet het voorwerp uitmaakt van de onderhavige procedure. De verzoekende partij kon gebeurlijk via dagvaarding in kort geding de opheffing van het stakingsbevel vorderen.

Bij het bepalen van de hoogte van de geldboete heeft de verwerende partij rekening gehouden met het feit dat de vergunning niet werd nageleefd en dat het pand opgenomen is op de inventaris. Er werd rekening gehouden met het eenmalig karakter van de inbreuk. Ook het bekomen van de regularisatievergunning werd als verzachtende omstandigheid in aanmerking genomen. Er werd rekening gehouden met de ernst, de frequentie en de omstandigheden waarin het misdrijf werd gepleegd en de boete werd verminderd. De verzoekende partij staft niet dat de *'bevoegde diensten'* zouden toegegeven hebben dat alles wat vervangen werd toch vervangen had moeten worden en bovendien zou dit niet mogelijk zijn zonder regularisatievergunning.

De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

Beoordeling door het College

1. Toepasselijke regelgeving en beginselen

Artikel 6.2.7 VCRO luidt als volgt:

"§ 1. De bestuurlijke geldboete is een sanctie waarbij de gewestelijke entiteit een overtreder ertoe verplicht een geldsom te betalen.

Ze wordt afgestemd op de ernst van het stedenbouwkundige misdrijf of de stedenbouwkundige inbreuk. Er wordt ook rekening gehouden met de frequentie en de omstandigheden waarin de overtreder stedenbouwkundige inbreuken of misdrijven heeft gepleegd of beëindigd.

§ 2. Op vraag van de overtreder, kan de bestuurlijke geldboete worden opgelegd met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een proefperiode die niet minder dan een jaar en niet meer dan drie jaar mag bedragen.

Het uitstel wordt van rechtswege herroepen als gedurende de proeftijd een nieuw stedenbouwkundig misdrijf of een nieuwe stedenbouwkundige inbreuk is gepleegd, met een veroordeling tot een straf of het opleggen van een bestuurlijke geldboete tot gevolg.”

Het College beschikt in dat verband slechts over een marginale toetsingsmogelijkheid. Van een schending van artikel 6.2.7 VCRO kan alleen dan sprake zijn indien blijkt dat de decretale waarderingscriteria foutief werden toegepast of kennelijk onzorgvuldig werden beoordeeld.

2. De beoordeling in de bestreden beslissing

In de bestreden beslissing wordt de omvang van de geldboete als volgt gemotiveerd:

“...

4.2.1 De ernst van de feiten

De doelstelling van bovenvermelde regelgeving is gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden.

Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit (artikel 1.1.4 VCRO).

De naleving van de voorafgaande vergunningsplicht behoort tot de meest elementaire verplichtingen. Zij laat de vergunningverlenende overheid toe om kennis te nemen van de voorgenomen handelingen, te beoordelen of deze al dan niet vergund kunnen worden, desgevallend mits oplegging van voorwaarden, en de toezichthoudende overheden om controle uit te oefenen op deze handelingen.

Het verzaken aan deze voorafgaandelijke vergunningsplicht, inclusief het niet naleven van de verleende vergunning, leidt ertoe dat de vergunningverlenende overheid niet in kennis wordt gesteld van de voorgenomen handelingen, de mogelijkheid wordt ontnomen om na te gaan of de goede ruimtelijke ordening de ruimtelijk draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen aanvaardbaar zijn, desgevallend mits oplegging van bijzondere voorwaarden, en het de toezichthoudende overheden onmogelijk wordt gemaakt, minstens ernstig wordt bemoeilijkt, om controle uit te oefenen.

Het pand is opgenomen op de inventaris van het Bouwkundig Erfgoed.

De feiten zijn derhalve voldoende ernstig om te worden gesanctioneerd met een bestuurlijke geldboete van 1.650 euro.

4.2.2. De frequentie

Het betreft een eenmalige schending. Er zijn minstens geen indicaties die erop wijzen dat bij overtreder reeds eerder vergelijkbare feiten werden vastgesteld. Het criterium frequentie geeft derhalve geen aanleiding tot een hogere geldboete.

4.2.3 De omstandigheden

Bij het bepalen van de hoogte van de boete wordt vooreerst rekening gehouden met de bereidheid van de overtreder om voor de vastgestelde schendingen maatregelen te nemen. Uit het dossier blijkt dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge op 3 december 2018 een regularisatievergunning heeft verleend aan de overtreder. Dit wordt als verzachtende omstandigheid meegenomen bij het bepalen van de hoogte van de boete, het geen aanleiding geeft tot een verlaging van de op te leggen alternatieve bestuurlijke geldboete tot 1.402 euro.

Ten slotte zijn er, wat dit misdrijf betreft, geen verdere bijzondere omstandigheden die in rekening worden genomen bij het bepalen van de hoogte van de boete.

...”

3. De opgelegde boete is niet kennelijk onredelijk

3.1

De bestreden beslissing geeft een appreciatie van de ernst van het stedenbouwkundig misdrijf door te wijzen op het naleven van de vergunningsplicht die behoort tot de meest elementaire verplichtingen, het feit dat door het niet naleven van de voorwaarden de vergunningverlenende overheid de mogelijkheid wordt ontnomen om na te gaan of de goede ruimtelijke ordening of de culturele gevolgen aanvaardbaar zijn en het feit dat het pand is opgenomen op de inventaris van het Bouwkundig Erfgoed.

De verzoekende partij toont niet aan dat deze overwegingen onjuist dan wel kennelijk onredelijk zijn.

3.2

Met betrekking tot de frequentie, als decretaal waarderingscriterium, aanvaardt de gewestelijke entiteit het eenmalig karakter, zodat het criterium niet leidt tot een boeteverhoging. De verzoekende partij uit in dat verband geen kritiek.

3.3

De verzoekende partij levert geen kritiek op de overwegingen in de bestreden beslissing maar wijst enkel op het feit dat zij “meer dan één jaar op de strafbank” zat en dat er problemen waren met kredieten en aannemers. Dergelijke omstandigheid kan evenwel niet ten laste van de verwerende partij gelegd worden en had door de verzoekende partij kunnen vermeden worden door zich vanaf het begin in regel te stellen. Ook wat betreft de beoordeling van de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd of beëindigd, beschikt de gewestelijke entiteit over een eigen beoordelingsbevoegdheid, die weliswaar beperkt wordt door de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en met name de zorgvuldigheid waarmee de omstandigheden worden beoordeeld en het redelijk karakter van de genomen beslissing.

Met het feit dat er een regularisatievergunning werd bekomen werd wel degelijk rekening gehouden. De verwerende partij neemt dit mee als verzachtende omstandigheid en verlaagt het bedrag tot 1.402 euro. Waar de verzoekende partij aanvoert dat de “bevoegde diensten nadien ook

toegeven dat alles wat werd vervangen toch vervangen zou moeten geweest”, verwijst de verzoekende partij impliciet naar de afgeleverde regularisatievergunning, hetgeen evenwel daadwerkelijk heeft geleid tot een lager boetebedrag.

Het College oordeelt dat de gewestelijke entiteit, in acht genomen de ernst van de feiten, niet op kennelijk onredelijke wijze toepassing heeft gemaakt van de waarderingscriteria tot bepaling van het boetebedrag. Het College onderkent geen kennelijke wanverhouding tussen de feiten en de opgelegde geldboete.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN HET HANDHAVINGSCOLLEGE

1. Het College verwerpt het beroep.
2. Het College legt de kosten van het beroep, bepaald op 100 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 4 augustus 2020 door de eerste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH